

*ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ 4-2-2004*

Κυρίες και κύριοι,

Έχουν περάσει 3 χρόνια από την είσοδο της χώρας μας στην ΟΝΕ, κάτι που επιτεύχθηκε με τις προσπάθειες όλων μας. Υπήρχε κοινωνική συναίνεση για τον στόχο. Πετύχαμε τη μείωση του πληθωρισμού, τη δημοσιονομική προσαρμογή, την επίτευξη οικονομικής σταθερότητας.

Δημιουργήσαμε έτσι τις συνθήκες για αύξηση των επενδύσεων. Ο επιχειρηματικός κόσμος μας εμπιστεύτηκε. Επένδυσε γιατί πίστεψε στο όραμα της νέας Ελλάδας. Της ισχυρής Ελλάδας. Οι εργαζόμενοι, επίσης, μας εμπιστεύτηκαν. Και η πολιτική μας είχε ως αποτέλεσμα αυξημένους πραγματικούς μισθούς, μεγαλύτερη ευημερία, περισσότερα κοινωνικά προγράμματα. Η Ελλάδα για 8 συνεχή χρόνια έχει ρυθμούς ανάπτυξης υψηλότερους από το μέσο ευρωπαϊκό. Το βιοτικό μας επίπεδο, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας το 2004 προβλέπεται να αγγίξει το 75,5% του μέσου όρου των ΕΕ-15 από 64,8% όταν ξεκινήσαμε 8 χρόνια νωρίτερα, δηλαδή 11 μονάδες μπροστά.

Η σταθερότητα παραμένει ο ακρογωνιαίος λίθος της οικονομικής πολιτικής. Σταθερότητα σημαίνει ανάπτυξη. Ανάπτυξη σημαίνει κοινωνική συνοχή. Και κοινωνική συνοχή σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη ανάπτυξη. Τα τελευταία 8 χρόνια δείξαμε με την πολιτική μας ότι υπάρχει ένας ενάρετος κύκλος ανάπτυξης, περισσότερης κερδοφορίας, μεγαλύτερων μισθών και περισσότερης κοινωνικής συνοχής.

Σήμερα, η νέα πρόκληση μέσα στην ΟΝΕ είναι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Ο στόχος αυτός είναι πιο σύνθετος από τον προηγούμενο στόχο της ονομαστικής σύγκλισης. Οι παράγοντες που επηρεάζουν την ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας περιλαμβάνουν το σύνολο της οικονομικής πολιτικής και αφορούν όλους τους κοινωνικούς εταίρους: κράτος, επιχειρήσεις και εργαζόμενους.

Η **κοινωνική συναίνεση** είναι περισσότερο απαραίτητη από κάθε άλλη φορά. Ο ορισμός της εθνικής ανταγωνιστικότητας, τι ακριβώς εννοούμε ως ανταγωνιστικότητα στα πλαίσια της ελληνικής οικονομικής πραγματικότητας, ποιες πολιτικές θα επιλέξουμε για την επίτευξη των επιμέρους στόχων, η αξιολόγηση της πορείας μας και οι όποιες αλλαγές και προσαρμογές

χρειάζονται δεν μπορούν να γίνουν μονομερώς από οποιαδήποτε κυβέρνηση, προκύπτουν από κοινωνικό διάλογο.

Η κυβέρνηση είναι ο συντονιστής της προσπάθειας. Χαράζει τη στρατηγική για την ανταγωνιστικότητα, στην οποία εντάσσονται οριζόντιες και τομεακές πολιτικές. Οι πολιτικές και οι δράσεις αυτές αναπροσαρμόζονται ανάλογα με τη διεθνή συγκυρία και τα νέα δεδομένα που προκύπτουν. Όλα αυτά με την συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων.

Αυτός είναι και ο ρόλος του Εθνικού Συμβουλίου για την Ανταγωνιστικότητα. Συν-διαμορφώνει τη στρατηγική για την ανταγωνιστικότητα, εξασφαλίζει τη συναίνεση, τη συνυπευθυνότητα, σε μέτρα πολιτικής, σε διαδικασίες εφαρμογής και, προπαντός, στην επίτευξη συγκεκριμένων, ποσοτικών και ποιοτικών, αποτελεσμάτων.

Σήμερα βρισκόμαστε εδώ για την παρουσίαση των πρώτων καρπών αυτής της κοινής μας προσπάθειας. Η **1^η Έκθεση Ανταγωνιστικότητας** φιλοδοξεί να μας δώσει μια τεκμηριωμένη εκτίμηση τόσο των αδυναμιών της ελληνικής οικονομίας, όσο και των δυνατών της σημείων,

των συγκριτικών της πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων έναντι των ανταγωνιστών μας. Η πρώτη έκθεση παρουσιάζει και το **Ελληνικό Σύστημα Μέτρησης της Ανταγωνιστικότητας (ΕΣΜΑ)**, το οποίο ποσοτικοποιεί τα αποτελέσματα των εφαρμοζόμενων πολιτικών.

Βεβαίως, μια απλή καταγραφή διαπιστώσεων, έστω και ποσοτικοποιημένη, δεν είναι το κυρίως ζητούμενο. Αυτό που κυρίως έχει σημασία σ' αυτή την πρώτη έκθεση είναι οι προτάσεις της για την κατεύθυνση της οικονομικής πολιτικής, προτάσεις που έχουν μεγάλη βαρύτητα αφού προκύπτουν από κοινή απόφαση των κοινωνικών εταίρων:

- Οφείλουμε να συνεχίσουμε την προσπάθεια για τη δημιουργία ενός πιο αποτελεσματικού και λιγότερο γραφειοκρατικού κράτους, που θα είναι σύμμαχος των επιχειρήσεων και όχι ένας δαιδαλώδης και μυστικοπαθής εχθρός.
- Οφείλουμε να ενισχύσουμε τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα του πλαισίου λειτουργίας των επιχειρήσεων, τόσο από φορολογική όσο και από θεσμική πλευρά.
- Οφείλουμε να αναδιαρθρώσουμε τις δημόσιες δαπάνες ώστε να ενισχυθεί η έρευνα και η κοινωνία της γνώσης.
- Οφείλουμε να συνεχίσουμε τις δημόσιες επενδύσεις.

- Οφείλουμε να σεβαστούμε και να ενισχύσουμε τα δικαιώματα και την ασφάλεια των εργαζομένων. Η διατηρήσιμη και ωφέλιμη αύξηση της ανταγωνιστικότητας δεν περνά από την περιθωριοποίηση και την εξαθλίωση των εργαζομένων, όπως παραπλανητικά παρουσιάζουν ορισμένοι.

Η αξιοποίηση και η βελτίωση του **ανθρώπινου δυναμικού** μιας χώρας αποτελεί την κυριότερη επένδυση για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της. Το μορφωτικό επίπεδο και οι ικανότητες των πολιτών, επηρεάζουν την ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων και υπηρεσιών. Η βελτίωση της παρεχόμενης αρχικής εκπαίδευσης και η δια βίου εκπαίδευση, μέσω προγραμμάτων κατάρτισης και επανακατάρτισης, είναι πρωταρχικοί στόχοι των πολιτικών μας.

Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας είναι και **υπόθεση των επιχειρήσεων**. Η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων βασίζεται πλέον στη δυνατότητά τους να οργανωθούν καλύτερα και να αξιοποιήσουν τους μη προσδιορίσιμους πόρους που διαθέτουν, όπως ικανότητες και δημιουργικότητα. Στη δυνατότητά τους να στηριχθούν σε νέους, είτε με συνεργασία με άλλες επιχειρήσεις είτε με πανεπιστήμια. Η

δημιουργία νέων **καινοτόμων επιχειρήσεων**, αυτών που υιοθετούν τις νέες τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών, καθώς και η ενίσχυση της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας αποτελούν αναγκαίες συνθήκες αύξησης της ανταγωνιστικότητας.

Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας παραπλανητικά θεωρείται και παρουσιάζεται από πολλούς ως αντίπαλη και αντίθετη έννοια της **κοινωνικής συνοχής** και κατ' επέκταση της άσκησης **κοινωνικής πολιτικής** από το κράτος. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας αντικατοπτρίζεται πέρα από την αύξηση του βιοτικού επιπέδου και στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον, βελτιώνοντας την αντίστοιχη ποιότητα ζωής. Παράγοντες όπως: η ασφάλεια των πολιτών, η κρατική πρόνοια και η υγεία αποτελούν επιμέρους παράγοντες της ανταγωνιστικότητας.

Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας δεν είναι διατηρήσιμη αν δεν συνοδεύεται από αύξηση της απασχόλησης και μείωση της ανεργίας, καθώς και ενεργοποίηση του συνόλου του πληθυσμού. Η παροχή ίσων ευκαιριών στην παιδεία και την απασχόληση και στα δύο φύλλα και η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού αποτελούν αλληλένδετες έννοιες με την

αύξηση της ανταγωνιστικότητας. Αν δεν συμμετέχει το σύνολο της κοινωνίας, ο ρυθμός αύξησης της αποτελεσματικότητας της ελληνικής οικονομίας θα είναι πολύ μικρό.

Παράλληλα, η κοινωνική ευθύνη των επιχειρήσεων και ο οικολογικός τους αναπροσανατολισμός ευαισθητοποιούν τους πολίτες και τους καταναλωτές. Έτσι, ο **οικολογικός σχεδιασμός** μετατρέπει την οικολογική πρόκληση σε επιχειρηματικό πλεονέκτημα και δημιουργεί επιχειρηματικές ευκαιρίες.

Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι:

Σήμερα συναντηθήκαμε εδώ σε μια κοινή προσπάθεια για τη βελτίωση της ζωής όλων μας. Η πολιτική αυτή δεν έχει χρονικό ορίζοντα λήξης. Τα πρόσωπα και οι επιμέρους πολιτικές θα αλλάξουν πολλές φορές στο μέλλον, ο στόχος όμως όχι. Οι Έλληνες έχουμε βρεθεί πολλές φορές στη σύγχρονη ιστορία μας μπροστά σε διλήμματα για το δρόμο που θα ακολουθήσουμε. Σπάνια, αν όχι ποτέ, υπήρξε κοινωνική συναίνεση για το στόχο, και σίγουρα ποτέ στο παρελθόν δεν υπήρξε ουσιαστικός και δημοκρατικός διάλογος για τον τρόπο επίτευξης των στόχων αυτών. Ο σημερινός διάλογος είναι ένα σημαντικό

βήμα. Δείχνει, ότι είμαστε αποφασισμένοι όλοι να αλλάξουμε τα πράγματα. Να δώσουμε σημασία σε έννοιες και στόχους που ανταποκρίνονται στις ανάγκες μιας σύγχρονης κοινωνίας, μιας κοινωνίας που θέλει να αποκτήσει όλο και περισσότερες δυνατότητες σε ένα ανταγωνιστικό παγκόσμιο περιβάλλον.

Σας ευχαριστώ.